

Forhold vil da gaae overstyr, og, om man end i mange andre Forhold kan finde, at dette er i sin Orden, kan man dog kun med megen Befymring tænke sig en saadan Mulighed i dette Tilfælde, naar man har en varm Interesse for den Institution, hvorom der her er Tale. — Det er disse Betragtninger, der, selv saaledes som Forholdene nu have udviklet sig hos os, have gjort mig mere og mere betænkelig ved at gaae over til en Form af den Art, som Udvalgets ærede Mindretal har bragt i Forslag, og, idet jeg altsaa i det Hele taget skal henvisse til dem som bestemmende for min Stilling til denne Sag i dens Almindelighed, skal jeg nu særlig tillade mig at dvæle noget ved det Forslag, der er fremkommet fra det ærede Mindretal. Det vil sees, at dette fornemmelig har sat sig to Formaal, af hvilke det ene har, hvad jeg vil kalde en væsentlig administrativ Charakter, medens det andet har en mere finansiel Charakter. Hvad det Første, det Administrative, angaaer, vil det af Mindretallets Betænkning sees, at det har været dets Hensigt at befrie den vedkommende Minister for den Byrde, at styre en Institution som Theatret, en Opgave, der ofte ligger Ministeren temmelig fjernt. Man har villet, at han skulde fritages for som nu at skulle blande sig ind i alle de Enkeltheder, som vedrøre Theatrets Bestyrelse, og man har fremdeles meent, at Rigsdagen ikke som nu skulde drages ind i den Slags Ting, hvorved vi her komme til at beskæftige os med Sager, som vi ganske vist bør holdes frie for indtaget i ganske særlige Tilfælde. Dette er en fuldstændig rigtig Betragtning, men jeg tillader mig at spørge, om ikke Forholdene i de sidste 10—12 Aar have udviklet sig saaledes, at netop den Tilstand, som det ærede Mindretal tilsigter at opnaae, allerede er tilstede? Efter Alt, hvad der er blevet os bekendt om den Maade, hvorpaa de Ministre, som i den sidste halve Snes Aar have haft med Theatret at bestille, have stillet sig til dets Bestyrelse, troer jeg, at Forholdet faktisk har været ordnet saaledes, som det ærede Mindretal vil have det ordnet. Der har været en Chef, som i Reglen har afgjort alle de foresaldende administrative Sager, og kun det Slags Sager ere blevne bragte ind for Mi-

nisteren, som ogsaa fremtidig af Entrepreneurren maatte indbringes for ham, thi, naar jeg seer paa Mindretallets Forslag og navnlig gjennemgaaer dets § 2 Nr. 4 om, hvad Mindretallet vil, at Ministeren fremtidig skal føre Control med, forekommer det mig oienlynt, at det netop er de samme Ting, hvormed Ministeren nu fører Control, omtrent hverken mere eller mindre. Jeg troer altsaa, at det ærede Mindretal ved denne Leilighed har overseet, at der vel har været en Periode, hvori de Betragtninger, det har gjort gjældende, havde deres fulde Berettigelse, men at denne Periode nu er forbi; det var dengang, Theatrets Budget i Reglen blev drøftet gennem Finansloven. Da vare mange af de Ulemper, som det ærede Mindretal søger at undgaae, virkelig tilstede, men dette sølte Rigsdagen ogsaa allerede dengang, og ved Beslutninger, som den tog i Aarene 1851—1856 eller 1857, fik Theatret netop en Stilling, der paa det Allernærmeste svarer til, hvad det ærede Mindretal ønsker og udtaler sig om som det Heldigste. Derfor er det ikke blevet mig tydeligt, hvorledes man gennem en Entrepreneur vilde faae en Stilling bragt tilveie, hvorved Ministeren i Virkeligheden blev dragen mindre ind i Detaillen af Theaterbestyrelsen, end han nu bliver. Dette var altsaa Hovedpunktet med Hensyn til Administrationen. — Naar dernæst det ærede Mindretal omtaler, hvorledes Kunsten vilde være bedre tjent med den friere Stilling, som vilde følge af Forslagets Vedtagelse, vil det sees, at dette ikke i mine Dine kan være en rigtig Betragtning, idet jeg troer, at Stillingen i Virkeligheden ikke vilde blive mere fri. Der vilde blive en Entrepreneur, som vilde faae omtrent den samme Myndighed som den, Chefen nu har; men derved vilde der ikke fremkomme nogen friere Stilling, idetmindste ikke nogen saadan, som paa nogen Maade vilde kunne fremme selve Kunsten. Jeg tør maastee endnu med et Par Ord dvæle ved det Nr. 4, som det ærede Mindretal har foreslaaet under § 2, idet jeg maa bekfende, at der deri findes særdeles gode Tanker. Det er nemlig Mindretallets Mening — og den har fundet sit Udtryk gennem dette Punkt —, at man ikke vil slaae Theatret,